

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1950 ՄԱՅԻՍ - ՅՈՒՆԻՍ ԹԻՒ 1-2

SOMMAIRE

1950 Janvier - Février N. 1-2

	Էջ
ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ	
ԽՄԲ. - Յորեկինական տարին	1
ԳՐԱԿԱՆ	
Հ. ՄԵՍՐՈՊ ԶԱՆԱՇԵԱՆ. - Սրբուհի Տիւար (վերջ)	3
ՕՆՆԻԿ ԱՅՎԱԶԻԱՆՏ. - Գեղոն Հայ Լեզուին	10
ԱՐՍԷՆ ԵՐԿԱԹ. - Խոստում	19
Հ. ՆԵՐՍԷՍ ՏԵՐ-ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ. - Աւտոյ Մանուշիկ (ծննդեան 500-ամեակին առթիւ)	20
Հ. ՄԵՍՐՈՊ ԶԱՆԱՇԵԱՆ. - Միւթար և Հայ ազգը (պատասխան առ «Սիոն»)	23
ՈՍՏԱՆԻԿ. - Գիտեմ	41
ԿՐՕՆԱԿԱՆ	
Հ. ՆԵՐՍԷՍ ՏԵՐ-ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ. - Անդենական կեանքի հարցեր Հայ եկեղեցւոյ վարդապետութեան (շար.)	11
ՊԱՏՄԱԿԱՆ	
Հ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ-ՄՈՎՍԵՍԵԱՆ. - Սելջուքեան թուրքերու արշաւանքը (շար.)	14
ՀԱՅԱԿԱՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ	
Հ. Մ. Ժ. - Միւթար Աբրահամ մահուան 200-ամեակ Յորեկինական տարին սարգուած հանդէսեր 1949 տարւոյն ընթացքին	42
ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ	
Հ. Մ. Ժ. - Լութի Մինաս «Արպիան» 1947, Պոսթոն	47
Հ. Մ. Ժ. - Գաւրի Գարամանեան «Հայրենի տեղեր» 1946, Պուէնոս Այրէս	48

	PAGE
ARTICLE DE FOND	
Réd. - L'année Jubilaire	1
LITTÉRATURE	
P. Mesrob Djanachian. - Serpouhi Dussap (fin)	3
Onnik Ayvaziantz. - Ode à la langue arménienne	10
Arsène Yergath. - Promesse	19
P. Nersès Der-Nersessian. - Aldo Manuzio (à l'occasion de 500-ième anniversaire de sa naissance)	20
P. Mesrop Djanachian. - Mékhitar et la nation arménienne (réponse à « Sion »)	23
Ostanik. - Je sais	41
RELIGION	
P. Nersès Der-Nersessian. - Questions de la vie future dans la Doctrine de l'Eglise Arménienne (suite)	11
HISTOIRE	
P. Sahak Der-Movsessian. - L'invasion des turcs seldjoucides (suite)	14
ECHO ARMÉNIEN	
P. M. Dj. - Solennités jubilaires du Bi-Centenaire de la mort de l'Abbé Mékhitar au cours de l'année 1949	42
RECENSION	
P. M. Dj. - Loutfi Minas « Arpiagan » éd. 1847. Boston	47
P. M. Dj. - David Karamanian « Visions patriotiques » éd. 1946, Buenos-Aires	48

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ - ԳՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

1843 - 1950

108-րդ ՏԱՐԻ

ՅՈՒՆԻՍԱՐ-ՓԵՏՐՈՒԱՐ

ԹԻՒ 1-2

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՅՈՒՆԻՍԱԿԱՆ ՏԱՐԻՆ

Այս քառասունհինգ 1950 տարին՝ Յորեկինական Մուրր Տարի հռչակումս քրիստոնեական տիեզերական գահակալին։

Ուխտաւորներու հոգի քաղմուտիւններ խոշորեալ պիտի վազեն Յաւիտենական Քաղաքը, ինչպէս բոլորական քաղաքներու տարի ունաւ, շնորհիւ աղբիւրին իրենց սալորը լեցնելու։ Երկրորդական այս արտասովոր շարժումը չքնաղ ապացոյցն է քրիստոնեական ջերմեանդին հոգիի, որ կը բարախէ կոշտքին տակ չորսնարի միջին քրիստոնեաներու, որոնց հաւատքը իրենց պարծանքն է, որոնց միտքիւնը Կարողիկէ Եկեղեցւոյ Հոգւոյն պատիւին աչին տակ՝ ապացոյցն է քրիստոնաւանդ ձգարտութիւններու փարոսին, որ միանգամայն կը կազմէ իրենց հոգեւոր անցնելի երջանկութիւնը։

Այս համաշխարհային շարժումին

հետ զոգրերաց՝ մեր ազգակիցները ունին իրենց առջեւ նաեւ Մեծն Միաբարի մահուան երկուհարիւրամեայ Յորեկանին տոնախմբութեան գեղեցիկ առիթը, անգամ մ'ալ հայեացքին դարձնելու դէպքի վեկտորիկ և Ս. Դաւար։

1949-ի Ապրիլին բացուած Միաբար-Յորեկինական տարին, Սեպտեմբերի գեղածիտ օրերուն պիտի փակուի շքեղ հանդէսով մը, որուն ի հարկէ պիտի մասնակցի աշխարհի չորս ճագերուն ցրուած հայութեան ատուար ներկայացուցիչ մը։ Այդ նշանակալից օրուն հրաշիրուն է այժմէն մէն մի հայ, որ պատեհութիւնն ու դիտարկելու ունի կորելու մօտաւոր կամ հեռաւոր ցամաքատեղիներ ու ովկիանոսներ։

Անցնող տարւոյն ընթացքին ստուգիւ խանդավառ էր ցոյցը՝ կառարուած հայ Ազգէն և Հայ Մամուլէն

ԲԱԶՄԱՎԷՊ